

C-317/94 sz. jogeset (Elida Gibbs)

19.) A VAT-rendszer alapelve abban áll, hogy az adó terhét egyedül a végső fogyasztónak kell viselnie. Következésképpen az adóköteles összeg, amely az adóhatóság által beszedett VAT alapjául szolgál, nem haladhatja meg az ellenértéket, amelyet a végső fogyasztó ténylegesen fizet, és amely az általa végül megfizetett VAT kiszámításának alapjául szolgál.

20.) Éppen ezért, a C-81/89 sz. jogesetben (Staatssecretaris van Financiën kontra Hong Kong Trade [1982] ECR 1277, 6. bek.) a Bíróság úgy foglalt állást, hogy egyértelműen látható az Első Irányelvből (az 1967. április 11-én elfogadott Tanácsi Irányelv, a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról /OJ Angol Különkiadás 1967. 16. oldal/), hogy a VAT-rendszer egyik alapelve a semlegesség, amit úgy kell érteni, hogy hasonló termékeknek minden tagállamban azonos adóterhet kell hordozniuk, függetlenül az előállítási és az értékesítési lánc hosszától.

21.) Ez az alapelv megvilágítja az adóalany szerepét és kötelezettségeit a VAT beszedésére kialakított gépezetben.

22.) Valójában nem maguk az adóalanyok viselik a VAT terhét. Az egyetlen, velük szemben támasztott követelmény, amikor a végső adóztatás fázisát megelőzően részt vesznek az előállítási és az értékesítési folyamatban, tekintet nélkül a tranzakciók számára, az egyetlen követelmény tehát, hogy a folyamat minden szintjén beszedjék az adót az adóhatóság nevében, és, hogy azzal annak elszámoljanak.

23.) Annak érdekében, hogy garantálható legyen a rendszer tökéletes semlegessége az adóalanyok szempontjából, a Hatodik Irányelv XI. fejezete úgy rendelkezik, hogy levonási rendszert kell kialakítani, amely biztosítja, hogy helytelenül nem számítanak fel VAT-ot az adóalanyoknak. Ahogyan a Bíróság kijelentette a C-15/81 számú ügyben (Schul kontra Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen [1982] ECR 1409, 10. bekezdés), a VAT-rendszer egyik alapvető jellemzője, hogy a VAT minden tranzakcióra csak azon VAT-összeg levonása után vethető ki, amely költségként közvetlenül felmerült a termékek és szolgáltatások különböző árkomponenseiben. A levonási eljárást úgy alakították ki, hogy kizárólag adóalanyok jogosultak levonni az általuk fizetendő VAT-ból a termékek és szolgáltatások árában lévő VAT-ot.

24.) Mindebből az következik, tekintettel minden esetben a VAT-rendszer felépítésére, működésére és a közvetítők szerepére, hogy az adóhatóság semmilyen körülmények között nem számíthat fel nagyobb összeget, mint a végső fogyasztó által fizetett adó.